

N:o 67.

Af Herr Nils Nilsson i Espinge: Derom att inkomst af ledigt pastorat under vissa förhållanden måtte tillfalla pastoratets skolväsende.

Redan vid 1871 års riksdag väckte jag motion, N:o 117, med anhållan att Riksdagen på anförda skäl täcktes för sin del besluta, att, då ett pastorat kommer att stå ledigt ett och annat år för ordinarie prest, nettobehållningen af pastoratets inkomster under ledigheten måtte tillfalla folkskolan. Denna min motiou kom icke under behandling den riksdagen, motionen förnyade jag vid sistlidet års riksdag, då Lag-Utskottet, på sätt dess utlåtande N:o 42 visar, hemställde, att motionen ej af Riksdagen måtte bifallas, hvilken hemställan Riksdagen, dock efter votering i Andra Kammaren, biföll. Emellertid hafva både nämnda Utskott och 1868 års Kyrkomöte varit ense med mig derom, att ifrågavarande inkomster icke böra användas till de ändamål hvartill de hittills användts; Kyrkomötet vill hafva dem till en fond för pensionering af ålderstigne prestmän, och har redan i Oktober 1868 derom hos Kongl. Maj:t gjort underdånig framställning; Lag-Utskottet vill att dessa inkomster antingen böra anslås till nämnda pensionsfond eller till bildande af en enke- och pupillkassa för afidne prestmäns enkor och barn; frågan är således den: huru och på hvad sätt eller till hvad ändamål böra dessa behållna inkomster rätteligen användas. För min del anser jag desamma böra användas till folkskolans upphjelpande och förbättrande, och jag tror de kunna icke bättre användas. Dessutom vill det synas som församlingarne kunde hafva rätt att disponera dessa inkomster, då de användas till folkskolornas förbättrande, enär det ju är församlingarne sjelfve som utbetala dem. I följd häraf, äfvensom till följd af det understöd motionen erhöi i Andra Kammaren sistlidne riksdag, vågar jag ånyo nu framkomma med densamma och vördsamt föreslå Riksdagen för sin del besluta:

att de inkomster af ett ledigt pastorat, som enka eller oförsörjda barn efter afidnen prest icke berättigas uppbära, och icke erfordras till lön för den prestman som förrättar embetet under ledigheten, eller böra utgå för onera och andra lägen-

heten vidlådande utgifter, skola tillfalla pastoratets skolväsende, att, der flera skoldistrikt finnas inom pastoratet, fördelas dem emellan efter antalet i skolåldern varande barn.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

*Nils Nilsson,
Östra Espinge.*

N:o 68.

Aj Herr L. Öhlin: Angående berättigande för krono- och stadsbetjente att för brottslingars efterspanande och gripande kostnadsfritt begagna statens telegraf-inrättningar.

Ofta höras klagomål öfver kronobetjeningens långsamhet och likgiltighet i fråga om brottslingars efterspanande och gripande, men ingen betänker att dessa efterspaningar medföra större kostnader än den fätaliga och svagt aflönade kronobetjeningen kan åstadkomma. Dessa efterspaningar som ofta måste utsträckas till kronobetjeningen i angränsande distrikt samt till polismyndigheten i närmaste stad kunna dock betydligt underlättas och större skyndsamhet vinnas, om kronobetjeningen vid behof finge för sådant ändamål anlita statens telegrafledning afgiftsfritt, hvilket skulle för staten medföra ringa förlust jemförd med den ordning och säkerhet som derigenom skulle vinnas; jag får alltså vördsamt föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta:

att i underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t behagade utfärda en författning, hvarigenom krono- och stadsbetjente